

УДК: 378+371.13+372.461+371.15+81'25+811.581

Олександра Володимирівна Попова,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики,
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»,
вул. Старопортофранківська, 26, м. Одеса, Україна

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПРОФЕСІЙНО-МОВЛЕННЕВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ В УМОВАХ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ

У статті досліджено проблему ефективних лінгво-методичних і психолого-педагогічних умов реалізації професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів китайської мови в умовах університетської освіти. У роботі проаналізовано феномен «педагогічні умови професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів китайської мови»; специфіковано основні педагогічні умови, що уможливають продуктивність зазначеної підготовки.

Ключові слова: професійно-мовленнєва підготовка, перекладачі китайської мови, педагогічні умови, університетська освіта.

Теоретичні та практичні дослідження ефективних засобів формування та розвитку перекладацької компетентності майбутніх перекладачів-китаєзнавців в умовах університетської освіти підтверджують нагальну потребу у визначенні та обґрунтуванні педагогічних умов, що уможливають успішну реалізацію навчально-виховного процесу.

Важливе місце в сучасній вищій школі посідає розв'язання проблеми, що виникає у результаті контрверзи між змістом професійної підготовки майбутніх перекладачів відповідно до вимог ринку праці та специфікою навчального процесу у вищому навчальному закладі. Ця проблема зумовлює мету статті – вивчити ефективні лінгво-методичні і психолого-педагогічні умови реалізації професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів китайської мови в умовах університетської освіти. Досягненню мети сприяє вирішення таких завдань: 1) визначити педагогічні умови досліджуваної підготовки; 2) специфікувати сутність педагогічних умов професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів китайської мови, що уможливають її продуктивність.

Енциклопедично-словникові джерела інтерпретують термін «умова» як філософську категорію, «що виражає відношення предмета до об'єктів, без яких він існувати не може, а також як обставину, від якої щось залежить» [3, с. 327]; вимогу, що висувається однією із сторін; обставину, від якої щось залежить.

У спорідненій з педагогікою науці психології поняття «умови» розглядається в площині психічного розвитку та корелюється із сукупністю внутрішніх і зовнішніх причин, що детермінують психологічний розвиток людини, прискорюють або уповільнюють його, впливають на процес розвитку, його динаміку та кінцеві результати [1, с. 270 - 271].

Аналіз наукового фонду дозволяє констатувати, що універсального підходу до визначення поняття «педагогічні умови» не існує. Зальним розумінням означеного феномена є обставини, можливості, чинники навчально-виховного процесу. Вітчизняні й зарубіжні науковці (Ю. Бабанський, І. Богданова,

М. Боритко, О. Бражнич, О. Гохберг, М. Євтух, І. Зязюн, М. Конюхов, З. Нурлянд, А. Малихін, М. Махмутов, А. Найн, М. Пентилок, П. Підкасистий, Н. Посталюк, О. Савченко, М. Фіцула, І. Хорєв, О. Чалий, Т. Шамова та ін.) ототожнюють педагогічні умови та обставини; саме від них, на думку учених, залежить і відбувається цілісний продуктивний процес формування досліджуваних компетенцій фахівців за умови їх опосередкування активністю особистості, групи людей.

З іншого боку, педагогічні умови виступають індикатором виконання державного стандарту з освітньої діяльності, метою яких є формування висококваліфікованого фахівця.

Акумулюємо результати дослідження педагогічних умов різними науковцями та констатуємо їх квалітативну характеристику основних процесів і явищ академічно-освітнього середовища, нормативну спрямованість до організації діяльності та вдосконалення взаємодії суб'єктів й об'єктів педагогічного процесу при вирішенні конкретних дидактичних завдань. До заснованих конституентів визначення поняття «умова» в педагогічному контексті відносимо такі: 1) сукупність обставин і причин, що впливають на розвиток, навчання і виховання людини; 2) спроможність педагогічних умов прискорювати чи сповільнювати освітньо-виховний процес, впливати на його динаміку та результати; 3) відповідність стандартно-нормативним вимогам до навчання і виховання.

Отже, педагогічні умови визначимо як сукупність взаємозалежних чинників, що забезпечують організацію, моніторинг, регулювання та інтеракцію суб'єктів і об'єктів педагогічного процесу в межах реалізації певної мети. Під педагогічними умовами професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів китайської мови розуміємо зовнішні чинники ефективної реалізації педагогічної мети (формування перекладацької компетентності), спеціально створені викладачем для позитивного впливу на навчально-виховний процес.

Педагогічними умовами формування перекладацької компетентності майбутніх перекладачів китайської мови було визначено такі:

- наявність позитивної мотивації студентів до перекладацької діяльності в царині китайської мови;
- інтеракція дисциплін гуманітарного, мовознавчого та фахових методик у процесі формування перекладацької компетентності у майбутніх перекладачів китайської мови;
- занурення студентів в активну самостійну професійно-перекладацьку діяльність з китайсько-мовними текстами та іншомовними мовцями;
- актуалізація інтерактивних форм організації навчально-пізнавальної перекладацької діяльності студентів в умовах університетської освіти;
- усвідомлення майбутніми перекладачами на рівні переконань значущості перекладацької діяльності в полікультурному просторі. Розтлумачимо сутність кожної педагогічної умови в площині дослідження.

Отже, першою педагогічною умовою професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів китайської мови було виділено *наявність позитивної мотивації студентів до перекладацької діяльності в царині китайської мови.*

Мотивації починає «діяти», якщо вона охоплює сферу інтересів, потреб, цілей, бажань тощо вихованця, тобто мотив і мета знаходяться у причинно-наслідковому взаємозв'язку і взаємодії. З огляду на зазначене, чітко визначення цілі та мотиву виконує провідну функцію ефективності мотивації. Добір засобів і методів, призначених позитивно спонукали студента, в особливості нефілолога, вивчати іноземну мову для досягнення певних його цілей, стратегічно-інструментально довершує комплексну реалізацію загальної мети вивчення іноземної мови.

Вибір професії перекладача-китаєзнавця абітурієнтом передбачає наявність у нього позитивної мотивації, побудованої на основі мрії, до вивчення китайської та іншої / інших іноземних мов, тобто мотиву (чому саме перекладача китайської мови) і мети (кінцевий бажаний результат студента).

Позитивним *мотивом* у виборі професії перекладача китайської мови виступають ті прогнозовані позитивно-навантажені події, що спонукають до функціонування в професії: - відрядження за кордон; - знайомство з китайськими реаліями і традиціями (китайською кухнею, звичаями, медициною, гімнастикою тай-цзи й ушу, мистецтвом), історією КНР, літературною спадщиною Китаю, науково-технічними досягненнями, філософсько-педагогічними детермінантами (Конфуціанство, даосизм тощо); - різновекторне вдосконалення та підвищення кваліфікації в Піднебесній; - обмін досвідом із зарубіжними колегами).

Мету студент асоціює з успішним працевлаштуванням та відповідною зарплатнею, що складається із стратегічних напрямів:

- вільне спілкування китайською мовою в межах професійної крос-культурної комунікації;
- володіння начертальними, змістовно-етимологічними та декодувальними аспектами
- китайської ієрогліфіки; культурологічна обізнаність;
- безпроблемна реалізація всіх видів перекладу – усного (последовного й синхронного) і писемного (повного / скороченого перекладу текстів різної жанрово-стильової спрямованості) із застосуванням ІКТ.

Провідними *методами і формами*, що активізують мотивацію й інтерес майбутніх перекладачів китайської мови до вивчення синології й основ професії перекладача-сходознавця через позитивні емоції у дослідженні виступили: - лекції, міні-лекції, практичні і семінарські заняття дискусійно-аналітичного характеру, наближених до професійної діяльності за формою і змістом; - професійно-вмотивована самостійна робота, творчі індивідуальні завдання, науково-дослідна діяльність (участь у науково-практичних конференціях; підготовка есе, доповіді, рефератів; презентацій дослідженого матеріалу з використанням ІКТ); - власне аналітичні професійно значущі завдання (лінгвістичний аналіз текстів оригіналу, перекладацький аналіз текстів оригіналу і текстів перекладу), підготовка анотованого, реферованого та повного переказу і перекладу текстів оригіналів; - креативно-продуктивні квазі-професійні завдання – ділові, рольові ігри, диспути, дискусії, розв'язання конфліктних ситуацій, вирішення перекладацьких завдань, участь в освітньо-культурних заходах; автономно-випереджувальні професійно-зорієнтовані види навчально-пізнавальної діяльності – мовна практика закордоном, виробнича практика на базі, звітні конференції, мовно-перекладацька практика з носіями мови тощо.

Подолання навчальних завдань посилюють позитивну мотивацію майбутніх фахівців-сходознавців до подальшого оволодіння професією і бажання підвищити рівень володіння китайською та іншою іноземною мовами. Формування навчальної мотивації сприяє загальному формуванню різнобічної особистості студента.

Другою педагогічною умовою професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів китайської мови було визначено *інтеракцію дисциплін гуманітарного, мовознавчого та фахових методик у процесі формування перекладацької компетентності у майбутніх перекладачів китайської мови.* Під поняттям «інтеракція» (від англ. *interaction* – взаємодія; вплив один на одного) розуміємо зв'язки-взаємодію дисциплін гуманітарного, мовознавчого та фахових методик, спрямованих на формування перекладацької компетентності у майбутніх перекладачів китайської мови з урахуванням специфіки мовного середовища регіону, де здійснюється підготовка.

Студійований матеріал надає змогу констатувати конструктивно-продуктивний характер міждисциплінарної інтеракції, що сприяє активізації освітньо-пізнавальної діяльності майбутніх фахівців перекладу; когнітивно-гностичному опануванню навчального матеріалу у зв'язку з практичною діяльністю; ефективному формуванню цілісної системи інтегрованих знань, умінь і навичок студентів; підвищенню професійного рівня навчання та вдосконаленню навчально-виховного процесу в межах здобуття професії перекладача-східнознавця.

На нашу думку, дисципліни перекладознавчого та лінгводидактичного спрямування є базою для реалізації різнопланової інтеракції. Отже, задля широкого використання міждисциплінарних зв'язків у процесі формування перекладацької компетентності майбутніх перекладачів китайської мови бажано ідентифікувати з різних дисциплін (на кожному етапі навчання) інформацію, відповідну контентному навантаженню компетенцій-складових, та проаналізувати можливість її застосування в робочих програмах та навчально-виховному процесі взагалі. Використання інтеграції дисциплін гуманітарного, мовознавчого циклів та фахових методик підготовки студентів сприятиме значною мірою успішному формуванню перекладацької компетентності майбутніх перекладачів китайської мови.

Міждисциплінарні зв'язки уможливають підвищення рівня фундаментальних знань, їх класифікації, універсалізації та глобалізації, розвитку логічного мислення, їх системно-креативного застосування. Досконале вивчення змісту суміжних фахових дисциплін дозволяє запобігти дублюванню матеріалу, зберегти час на опанування професійно спрямованих дисциплін, збагатити та розмаїтити їх зміст.

Третьою педагогічною умовою було обрано *занурення студентів в активну самостійну професійно-перекладацьку діяльність з китайсько-мовними текстами та іншомовними мовцями.*

Самостійну роботу розглядаємо з позиції суб'єкта діяльності (студента) як продуктивно-аналітичну діяльність студента, вищу форму цілеспрямованої зовнішньо вмотивованої реактивної навчально-пізнавальної діяльності, яка структурується й корегується суб'єктом діяльності відповідно до його індивідуальних особливостей; реалізація самостійної роботи стимулює актуалізацію набутих учнем / студентом в ході аудиторних занять знань, умінь і навичок, сприяє маніфестації самодисципліни, самосвідомості та відповідальності суб'єкта діяльності.

Серед основних видів СРС у межах зазначеної підготовки виокремлюємо такі: - слухання і конспектування лекцій; - відпрацювання лекційного матеріалу; - виконання практичних і лабораторних робіт з проблем теорії і практики перекладу (усного, писемного, комплексного), участь у семінарських заняттях; - робота з різноплановою літературою в друкованому та електронному форматах (виконання пошуково-аналітичної роботи з картотеками, базами

даних; робота з бібліографічними, лексикографічними, довідково-енциклопедичними, періодичними джерелами з різногалузевих питань тощо); - опанування сучасних систем автоматичного / машинного (Machine Translation, MT) та комп'ютеризованого (Computer Assisted Translation, CAT) перекладів: індивідуальна робота з електронними одномовними та багатомовними словниками (Контекст 3.51, ABBYY Lingvo, Яндекс. Перевод та ін.); використання програм автоматизованого перекладу (PROMT, Pragma, Language Master, Trados, WordFast, Google Translate тощо);

- виконання самостійних завдань з використанням сучасних текстових процесорів (програм набору, оформлення текстів, текстового редагування перекладів, програмами з перевірки правопису, граматики, управління термінологією – FileMaker, LogiTerm, MultiTerm, Termex, TermStar тощо); електронних програм; - підготовка рефератів, усних доповідей і наукових статей тощо.

Наступною педагогічною умовою формування перекладацької компетентності майбутніх перекладачів-східнознавців було обрано *актуалізацію інтерактивних форм організації навчально-пізнавальної перекладацької діяльності студентів в умовах університетської освіти.*

Термін «інтерактивний» (від англ. *interactive*) в оригіналі має значення 1) взаємодіючий; який впливає один на одного; погоджений; 2) інтерактивний, діалоговий (режим доступу до комп'ютера). Трансформуючи семантику цього терміна в педагогічну площину, ключовим елементом його значення є «діалог», тобто мається на увазі взаємодія-діалог між суб'єктом та об'єктом навчання – діалогове навчання.

Продуктивною, на наш погляд, є думка О. Пометун та Л. Пироженко: «Сутність інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умов постійної, активної взаємодії всіх учнів. Це співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове навчання у співпраці)...» [2].

Теоретичне студіювання наукових джерел переконує, що інтерактивний підхід до навчання забезпечує зворотний зв'язок, відвертий обмін думками, формує позитивні відносини між викладачем і студентами завдяки спеціально організованій пізнавальній діяльності соціальної спрямованості. Інтерактивні методи навчання (професійно зорієнтовані ігри, дискусії, інсценування тощо) сприяють зацікавленому зануренню студентів до основ професії перекладача-синолога через зміну моделей (комунікативної) поведінки учасників навчально-пізнавального процесу, усвідомлене засвоєння норм перекладацької діяльності і вимог до фахівця перекладу, реальне ознайомлення з режимами роботи перекладача китайської мови і формами пред'явлення обробленої інформації.

Сутність інтерактивних форм організації навчально-пізнавальної перекладацької діяльності студентів – майбутніх перекладачів китайської мови

відображається в китайському прислів'ї: «Покажи мені – і я запам'ятаю; дай зробити – і я зрозумію» (Конфуцій). Серед традиційних інтерактивних форм навчання майбутніх перекладачів-сходознавців виокремлюємо перекладацько-мовленнєві тренінги (швидке реагування, швидке навчання), круглий стіл, перекладацький ринг (обговорення і виявлення ефективних підходів до вирішення перекладацьких проблем), дискусії та диспути (вчать логічно мислити та аргументувати свої позиції, висловлюватися лаконічно, чітко, точно на тлі зіткнення різних поглядів) семінар-практикум (формують практичні навички і вміння здійснення усного і письмового видів перекладу) тощо. Нові інтерактивні форми репрезентовані діловими іграми (банк ідей - розвиваються вміння вийти з нестандартної квазі-професійної ситуації та діяти експромтом), виставками і ярмарками перекладацьких ідей (демонстрація знань, умінь і навичок у галузі перекладознавства), майстер-класами тощо. Новітні інтерактивні форми актуалізовані через перекладацьку майстерню / ательє (раціональний спосіб колективного рішення перекладацьких проблем через презентацію вмінь і навичок володіння перекладацьким інструментарієм та ІКТ), симпозіум перекладачів-синологів, творчі години («Перлини перекладу» тощо, групова робота над розробкою методичних рекомендацій з оволодіння теорією і практикою перекладу в мовних парах: «китайська ↔ українська мови», «китайська ↔ російська мови», «англійська ↔ українська мови», «англійська ↔ російська мови»), сесії працевдавців («Крюїнгові іспити», «Випробування в бюро перекладів», «В туристичній агенції» тощо; інтерактивне спілкування з потенційними працевдавцями, рекламування професійних знань, умінь, навичок, здібностей тощо), зустрічі випускників («Асоціація випускників «Інституту Конфуція» – плідний обмін думками та досвідом у комфортній психологічній атмосфері), перекладацького цеху (активна форма навчання, яка стимулює творчу пошуково-дослідницьку діяльність майбутніх перекладачів китайської мови і передбачає створення нового освітньо-перекладацького продукту в процесі навчальної взаємодії залучених суб'єктів).

Педагогічна умова ефективності професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів – *усвідомлення майбутніми перекладачами на рівні переконань значущості перекладацької діяльності в полікультурному просторі.*

Перед перекладачем виникає подвійне завдання – з одного боку, уявляти цінність гармонійного співіснування і взаємодії різних культур у рідній країні та в країнах світу; з іншого боку, трансформувати його в професійну перекладацьку сферу та функціонувати в ній, студіювати й адекватно співвідносити етнокультурні, релігійно-конфесійні, соціолінгвістичні, історико-географічні, суспільні аспекти країн, мови яких вивчаються.

Полікультурну освіту для майбутніх перекладачів китайської мови асоціюємо із

процесом цілеспрямованої соціалізації студентів у межах оволодіння системою національних, конкретно-державних (Китай, Велика Британія / США) та загальнокультурних цінностей, професійно-комунікативних й емпатично-толерантних умінь, необхідних для здійснення крос-культурної перекладацької діяльності-взаємодії з носіями різних культурних спадщин з усвідомленим переконанням у значущості розуміння етнокультурних розбіжностей комунікантів та адекватної професійної поведінки під час виконання професійних обов'язків. Ми впевнені, що саме полікультурний освітній простір у порівнянні з іншими освітніми сферами має потенціал для вирішення етнокультурних проблем.

Стратегічною метою професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів-сходознавців в аспекті багатокультурності є формування в них когнітивних переконань щодо значущості перекладацької діяльності в полікультурному просторі. У цьому зв'язку, констатуємо, що виявлена стратегія передбачає покрокове планування дій (включаючи мовленнєво-етикетні) і ресурсів та реалізується за допомогою відповідних тактик, а саме: формування в них ґрунтовного уявлення про різноманіття і полікультурний характер сучасного світу, країни / країн, мова якої / яких вивчається (Китаю, Великої Британії, США), українського суспільства; переконаності у цінності культурного розмаїття та багатогранності на паритетному порівнянні з українським культурним скарбом; гуманності, толерантності й здатності до міжетнокультурного діалогу і співпраці в межах України та інших країн світу; прагнення до полюбовного розв'язання конфліктів у разі їх виникнення в багатокультурному середовищі.

Саме полікультурна спрямованість професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів-сходознавців реалізує водночас два принципи національної ідентичності й полікультуралізму. У процесі перекладу відбувається його націоналізація. Суспільне значення перекладу актуалізується в коректному переданні фахівцем сутності найкращих культурних надбань етносів. Для фахівця-сходознавця важливим стає формування особистості дипломованого професіонала, етнокультурно збагаченої й освіченої людини, здатної до успішної самореалізації у високопродуктивній перекладацькій діяльності в умовах полікультурного суспільства.

Верифікація специфікованих педагогічних умов надає змогу констатувати, що вони створюють оптимальні можливості для успішної реалізації професійно-мовленнєвої підготовки майбутніх перекладачів китайської мови та формування перекладацької компетентності.

Перспективними напрямками подальших педагогічних досліджень вважаємо вивчення взаємовпливу китайської педагогічної спадщини на українську та навпаки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Немов Р. С. Психологія: словарь-справочник: в 2 ч. / Р. С. Немов. – М. : Изд-во ВЛАДОС-ПРЕСС, 2003. – Ч. 2. – 352 с.
2. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія і практика / О. Пометун, Л. Пироженко. – К., 2002. – 136 с.
3. Философский энциклопедический словарь / Гл. редакция : Л. Ф. Ильичёв, П. Н. Федосеев, С. М. Ковалёв, В. Г. Панов. – М. : Сов. энциклопедия, 1983. – 840 с.

Попова Александра Владимировна,
кандидат педагогических наук, доцент,
доцент кафедры перевода и теоретической и прикладной лингвистики,
Государственное учреждение «Южноукраинский национальный педагогический университет
имени К. Д. Ушинского»,
ул. Старопортофранковская, 26, г. Одесса, Украина

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНО-РЕЧЕВОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ ПЕРЕВОДЧИКОВ КИТАЙСКОГО ЯЗЫКА К УСЛОВИЯМ УНИВЕРСИТЕТСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ

В статье исследуется проблема эффективных лингво-методических и психолого-педагогических условий реализации профессионально-речевой подготовки будущих переводчиков китайского языка в условиях университетского образования.

Теоретическому обоснованию обозначенной проблемы способствовало решение таких задач: 1) определить основные педагогические условия профессионально-речевой подготовки будущих переводчиков китайского языка в условиях университетского образования; 2) специфицировать педагогические условия, способствующие продуктивному осуществлению обозначенной подготовки.

В работе анализируется феномен «педагогические условия реализации профессионально-речевой подготовки будущих переводчиков китайского языка», под которым понимаем внешние факторы эффективной реализации педагогической цели (формирование переводческой компетентности), специально созданные преподавателем для положительного влияния на учебно-воспитательный процесс.

Среди педагогических условий профессионально-речевой подготовки будущих переводчиков китайского языка в условиях университетского образования выделены такие: • наличие позитивной мотивации студентов к переводческой деятельности в царстве китайского языка; • интеракция дисциплин гуманитарного, лингвистического циклов и специальных методик в процессе формирования переводческой компетентности у будущих переводчиков китайского языка; • погружение студентов в активную самостоятельную профессионально-переводческую деятельность с китайско-язычными текстами и иноязычными говорящими; • актуализация интерактивных форм организации учебно-познавательной переводческой деятельности студентов в условиях университетского образования; • осознание будущими переводчиками на уровне убеждений значения переводческой деятельности в поликультурном пространстве.

Верификация специфицированных педагогических условий дает возможность констатировать, что они создают оптимальные возможности для успешной реализации профессионально-речевой подготовки будущих переводчиков китайского языка и формирования их переводческой компетентности.

Перспективными направлениями последующих педагогических исследований считаем изучение взаимного влияния китайского педагогического наследия на украинское и наоборот.

Ключевые слова: профессионально-речевая подготовка, переводчики китайского языка, педагогические условия, университетское образование.

Oleksandra Volodymyrivna Popova,
PhD in Pedagogical Sciences (Candidate of Pedagogical Sciences), Associate Professor
Associate Professor at the Faculty of Translation, Theoretical and Applied Linguistics,
State institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky»,
26, Staroportofrankovskaya Str., Odessa, Ukraine

PEDAGOGICAL CONDITIONS ENABLING PROFESSIONAL AND SPEECH TRAINING INTENDED FOR THE FUTURE TRANSLATORS OF THE CHINESE LANGUAGE WITHIN UNIVERSITY EDUCATION

The article is devoted to the study of efficient linguo-methodical, psychological and pedagogical conditions enabling professional and speech training intended for the future translators of the Chinese language within university education.

The designated problem can be theoretically stipulated due to the solution of these tasks: 1) to determine and define the pedagogical conditions of the designated training; 2) to specify the essence of the pedagogical conditions enabling a resultative training targeted to the future translators of the Chinese language.

The phenomenon “pedagogical conditions facilitating professional and speech training targeted for the future translators-orientalists” is analyzed. The analysis of specialized literature enables us to state that there does not exist

any universal approach to the definition of the notion “pedagogical conditions”. The set of the most common components revealing the essence of the phenomenon includes these determinants: conditions, opportunities, factors of an educational process.

We interpret *pedagogical conditions* as a totality of interrelated factors enabling organization, monitoring, regulation and interaction of subjects and objects of some pedagogical process while realizing a particular aim. By *pedagogical conditions of professional and speech training targeted to the future translators of the Chinese language* we understand outer factors of effective realization of the pedagogical aim – to form translation competence, – which are purposefully created by a teacher to make a positive influence on the educational process.

There specified the main pedagogical conditions enabling a resultative training; they are: • students’ positive motivation to the translation activity within the domain of the Chinese language; • interaction of Humanitarian and Linguistic disciplines alongside with training methods within the process of translation competence formation of the future Chinese translators; • students’ immersion into active self-guided professionally oriented translation activity with the Chinese texts and native speakers; • actualization of interactive organizational forms of students’ educational translation activity under conditions of pedagogical education; • future translators’ awareness (at the level of beliefs) of the significance of the translation activity within a multicultural environment.

Verification of the stipulated pedagogical conditions gives an opportunity to assert that they create optimal opportunities for productive realization of the future translators-orientalists’ professional speech training as well as formation of their translation competence.

Perspectives of the research are seen in the further study of reciprocal influence of China’s pedagogical heritage on the Ukraine’s one and vice versa.

Key words: *professional speech training, translator / interpreter of Chinese, pedagogical conditions, university education.*

Подано до редакції: 02.09.2016 р.

Рекомендовано до друку: 14.09.2016 р.

Рецензент: д.пед.н., професор А. М. Бозуш